

деса; защо то ѝ Аидиҳристъ мождал да направи всѣко знаменіе ѩ чудо.

Накъ казвватъ; че св. Іоаннъ Златоустъ, св. Григорій Великій, иѣкой си йсторікъ Єссеій, казввали „че, чудотворна та сила, сега юж не дава Христосъ ни на достойнытъ, защо то сила та на вѣра та, немала вечь иѡжда, затъзи помошъ:“ И „тымъ знаменіемъ былы (тогава) потрѣбны за основаніе то на Църква та, за да порасте вѣра та, ѩ да са ўлгчи сѧх чудеса; както ѩ ный поливаме сѧх вода, новонасадены тѣ овошія; докато єловіжти коренъ:“ И „чудотворны тѣ дарбы ставалы сѧх достойны тѣ; до времјато на епископъ-тъ Иринеа,“ (а)

Но, въ синова времѧ, като бѣше са смилилъ Богъ заради онкъ толкова народы; че, зарадитова като бѣше далъ такава дарба на Япостолы тѣ си ѩ на дрѹги тѣ проповѣдници, за да ги приведутъ въ познаніе то на йстина та; а, ѩ сега не са ли се смилилъ ѩ заради насъ, които сме ѩ ный толкова народъ, които не сме Протестанты; че, чрезъ васъ ако иска даны спасе, ѩ да ны Ѵзведе отъ заблѣжденія та ни, въ кои-

[а] Брош. Свято то Писаніе. А человѣч, преданію. стр. 17.